

Δουλειά δεν είχε ο διάολος... – Αντιεξουσιαστική Κίνηση στα Χανιά

Ακόμα ένα ελληνικό καλοκαίρι. Ο ήλιος καίει τα εργοτάξια, τα ξενοδοχεία, τα χωράφια, τις βιοτεχνίες, τις φυλακές και τα στρατόπεδα.

Στο Άργος, οι μπάτσοι δολοφονούν 20χρονο με 7 σφαίρες, οι 3 στο κεφάλι. Είχε πάει για μπάνιο αλλά είχε ξεχάσει το δίπλωμα του. Στο σήμα τους φοβήθηκε και δεν σταμάτησε. Ακολούθησε καταδίωξη, στην προσπάθειά του να ξεφύγει βγήκε από τ' αμάξι κι έτρεξε, και την στιγμή που σκαρφάλωνε μια μάντρα, οι μπάτσοι αδειάζουν τα πιστόλια πάνω του. Δεκατρείς φορές πυροβόλησαν στο ψαχνό – σαν κυνηγοί που όλο το κυνήγι τους αξίζει για κείνη ακριβώς τη στιγμή που κορυφώνεται η ικανοποίησή τους με την ακινητοποίηση του θηράματος, βρίσκοντας στόχο. Σαν να μην είχαν άνθρωπο απέναντί τους, σαν να μην είναι οι ίδιοι κρατικοί λειτουργοί (ή όπως αλλιώς θεωρούν τους εαυτούς τους όταν βγάζουν τη στολή για να παραστήσουν τους ανθρώπους στους οικείους τους), σαν να μην υπόκεινται σε ανθρώπινους ή έστω θεϊκούς νόμους, σκότωσαν για την “χαρά” του κυνηγιού, ένα άοπλο παιδί.

Στην Λάρισα, σε μια πρόχειρα διαμορφωμένη αίθουσα στα ΤΕΙ με ανεπαρκή κλιματισμό, η δίκη των Τεμπών συνεχίζεται. Με χίλια δικανικά προσκόμματα, σε μια επιμελώς οργανωμένη συνθήκη υλικοτεχνικής ανοργανωσιάς, για να εξουθενώσει τους συγγενείς και το όποιο κοινό θα επιθυμούσε να παραβρεθεί εκεί για να τους στηρίξει. Η δίκη καλύπτεται χλιαρά στις στήλες των εφημερίδων που περιμένουν μάταια να διαβαστούν, καθώς πλέον, με την πάροδο τόσων χρόνων και τον διαρκή μιθριδατισμό της κοινωνίας απέναντι στην αθλιότητα, το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης ανανεώνεται μονάχα από τις κουτσομπολίστικης υφής εντάσεις μεταξύ δικηγόρων και συγγενών. Και το έγκλημα της

υποστελέχωσης και της υποχρηματοδότησης που “έφαγε” τους αυτοματισμούς και τα συστήματα ασφαλείας στο βωμό της κερδοφορίας μετόχων και εταίρων, έχει σχεδόν εξαφανιστεί από το δημόσιο λόγο, κι ας είναι αυτοί που το διέπραξαν οι κύριοι υπεύθυνοι για τον φόνο 57 ανθρώπων. Όμως στην Θεσσαλία το κοινωνικό τραύμα καίει και θα καίει, σταθερά και αμείωτα, εκεί ο αγώνας για το δίκαιο συνεχίζεται και η απώλεια της εμπιστοσύνης είναι οριστική.

Στην Αθήνα, ο Άρειος Πάγος δέχεται κάποιες χαλαρές πιέσεις αυτό το καλοκαίρι γύρω από την υπόθεση των υποκλοπών, καθώς διαφαίνονται πλέον οι τρόποι που το κατασκοπευτικό υλικό αγοράστηκε και χρησιμοποιήθηκε στην Ελλάδα. Στην νέα αντίληψη για το κράτος δικαίου θεμελιώνεται το δικαίωμα και η ελευθερία των αρχηγών του κράτους να παρακολουθούν όποιον θέλουν, όποτε θέλουν, χωρίς νομικούς φραγμούς και κανόνες, χωρίς λογοδοσία. Και αυτή η υπόθεση φαίνεται να περνάει στα ψιλά, παρά το ότι ο Μεγάλος Αδερφός και αγαπημένος ανιψιός του πρωθυπουργού φιλοτεχνεί απροκάλυπτα το προφίλ του μαφιόζου εκβιαστή. Στην εποχή όμως (με την ιστορική έννοια) που οι πάντες εκχωρούν οικειοθελώς και μανιωδώς στη δημόσια σφαίρα και τις πιο ιδιωτικές τους στιγμές, προφανώς δυσκολεύονται να αντιληφθούν τη διαφορά και την σκοπιμότητα του να σε παρακολουθούν. Σίγουρα ο Τζορτζ Όργουελ δεν το είδε αυτό να έρχεται, στο “1984”. Ούτε ο Νίξον το 1973...

Σε προάστιο της Θεσσαλονίκης κάηκε ζωντανό παιδί 12 χρονών μέσα στο καμένο σπίτι του, προσπαθώντας να γλιτώσει από πυρκαγιά που είχε ξεσπάσει, όχι σε κάποιο απρόσιτο και δύσβατο κορφοβούνι, αλλά κυριολεκτικά μερικά χιλιόμετρα από το κέντρο της “συμπρωτεύουσας”. Έξω από το σπίτι του κάηκε και ο πατέρας που προσπαθούσε να το σώσει, ενώ το παιδάκι βρέθηκε απανθρακωμένο μέσα σε μια ντουλάπα. Το καλοκαίρι, ως γνωστόν, είναι ιδανικό για πυρκαγιές, εμπρησμούς και πυρομανείς, ίσως γι’ αυτό και η τραγωδία ξεχάστηκε κυριολεκτικά την επόμενη μέρα.

Το ελληνικό καλοκαίρι είναι γενικώς μια καλή εποχή. Καλή για

την ανασφάλιστη, απορυθμισμένη και φτηνή εργασία, καλή για να περνάνε νομοσχέδια χωρίς κοινωνική διαβούλευση, καθώς επίσης και για συγκαλύψεις ειδεχθών εγκλημάτων κι εγκληματιών, εκείνων που συγκαταλέγονται στην καλή πελατεία των εκάστοτε ομάδων εξουσίας και συμφερόντων. Πρώτοι-πρώτοι στη λίστα οι βιομήχανοι, ξενοδόχοι και εργολάβοι που στα μπουρδέλα τους εργαζόμενος κόσμος καίγεται, ανατινάσσεται, καταπλακώνεται, κεραυνοβολείται, ασφυκτιά και πνίγεται από δηλητήρια. Στον Ασπρόπυργο πριν λίγες μέρες, σε μονάδα ανακύκλωσης, παραλίγο να έχουμε νέα “Βιολάντα”. Με 10 πολυτραυματίες και έναν νεκρό εργάτη, η διαφορά έγκειται μονάχα στο ότι το θερινό mood της επικαιρότητας είναι γαλαντόμο σε κατά συρροήν απόπειρες δολοφονιών, άπαξ και είναι εργατικές.

.....

Ειδικώς λοιπόν, το καλοκαίρι είναι μια καλή εποχή για μαλάκες και δολοφόνους, ιδιαιτέρως όμως το φετινό, που έχει και προεκλογικό άρωμα. Οι δημοσκοπήσεις πρέπει να τονωθούν. Και εφόσον η άκρα δεξιά δίνει τον τόνο, πρέπει να τονωθούν με την πάταξη της τρομοκρατίας ή του αντάρτικου πόλης ή όσων τέλος πάντων, αν και ενήλικες, παίζουν με τη φωτιά. Δεν έχει σημασία ποιον θα πιάσουν οι μπάτσοι, αρκεί να πιάσουν κάποιον. Να τον περιφέρουν ως τρόπαιο τουλάχιστον μέχρι τις εκλογές. Και μετά βλέπουμε.

Στην Θεσσαλονίκη κάποιοι την νύχτα βάλανε φωτιά σε ΙΧ ανθυποστελεχών της ΝΔ μέσα σε πυλωτές πολυκατοικιών. Κάποιοι προέβησαν σε πρακτικές του ακροδεξιού παρακράτους και της μαφίας και σκότωσαν κατά λάθος μια ηλικιωμένη γυναίκα, μητέρα ενός εκ των εν λόγω στελεχών, στο σπίτι της. (Το παρακράτος και η μαφία είναι που χτυπάνε στα σπίτια των αντιπάλων. Που προσβάλλουν αυτό που λέμε οικογενειακή εστία, τρομοκρατώντας τα παιδιά και τους γερόντους των εχθρών τους. Αν και, τουλάχιστον στον κόσμο των μαφιόζων, οι “παράπλευρες απώλειες” δεν επιτρέπονται ως ενδεχόμενο ρίσκο).

Το κράτος των δολοφόνων λέει πως αυτοί οι κάποιοι το έκαναν

στο όνομα της αντιεξουσίας και ύστερα λέει πως τους έπιασε. Εδώ, η επικαιρότητα αν και θερινή θα είναι αμείλικτη, διότι η νεκρή είναι τώρα “δική” τους και οι δολοφόνοι των “άλλων”. Η τρομολαγνεία θα βαρέσει κόκκινο, το αίτημα για ασφάλεια θα εμπεδωθεί ως κυρίαρχο και θα τροφοδοτείται σταθερά για μήνες με συλλήψεις, ανακρίσεις, αστυνομικές επιχειρήσεις και ωμή καταστολή εναντίον ενός σχηματοποιημένου εσωτερικού εχθρού, ο οποίος θα βαρύνεται συλλογικά με την ευθύνη των εμπρησμών και της δολοφονίας. Ο απώτερος σκοπός, το ξεκαθάρισμα των ιστορικών λογαριασμών με τον τελευταίο μεγάλο ιδεολογικό αντίπαλο που δεν έχει ακόμα ξεπουληθεί στις ελίτ: την αντιεξουσία.

Θα περιμέναμε λοιπόν ότι οι εμπρηστικές επιθέσεις της Σαλονίκης θα αρκούσαν για το κράτος των δολοφόνων προκειμένου να αναπαραχθεί εκλογικά, συμπηφίζοντας τα εγκλήματά του με εκείνο των “κάποιων”. Αμ δε! Διότι προφανώς μια νεκρή δεν φτάνει για να πάει στις εκλογές η συμμορία. Και ελλείψει άλλων (και παρά το ότι ο ίδιος δεν είναι αιρετός για να αγχώνεται), ο αρχιερέας της προβοκάτσιας Χρυσοχοϊδης, κοτσάρει τον εμπρησμό της Marfin δίπλα σε κείνον της Νέστορα, σαν να πρόκειται για 2 αλληλένδετες υποθέσεις με κοινούς υπόπτους και ηθικό αυτουργό έναν ολόκληρο πολιτικό χώρο. Μετά από 16 χρόνια, κι ύστερα από 2 απόπειρες αποτυχημένων “εξιχνιάσεων” (πάλι επί των ημερών του), οι αρχές δηλώνουν με τα χίλια στόματα των πληρωμένων γραφίδων ότι βρήκανε -ξανά- τους δολοφόνους της Marfin!

Και όπως ομάδα που κερδάει δεν την αλλάζεις, έτσι κι ο Χρυσοχουντίδης τώρα που βρήκε παπά, θα θάψει και πέντ-έξι. Όπως του έκατσε τότε η μπόμπα που έσκασε στα χέρια της 17N το 2002, έτσι και τώρα, με το κουρελόχαρτο που συνιστά την δικογραφία υπ’ αριθμόν 3 για την Μαρφίν, συλλαμβάνει ανθρώπους με μοναδικό κριτήριο την (κάποτε) ένταξή τους στον αντιεξουσιαστικό χώρο και την τότε παρουσία τους σε μια διαδήλωση μισού εκατομμυρίου ανθρώπων. Μια δικογραφία που εδράζεται πάνω σε ένα ανώνυμο μέληλ, το οποίο αρχίζει με τη

φράση «Σκέφτηκα πάρα πολύ κ. εισαγγελέα να στείλω αυτή την επιστολή...» και καταλήγει με την ευχή το ελληνικό FBI να αποδειχθεί αντάξιο των προσδοκιών, ενώ ενδιάμεσα κατονομάζει 7 άτομα – εκ των οποίων το ένα βρισκόταν τότε στη φυλακή!

Λίγες μέρες μετά την τραγική εμπρηστική επίθεση στη Θεσσαλονίκη και μία μέρα μόνο μετά την εκτέλεση του Θοδωρή στο Άργος από τους ανισόρροπους των ΟΠΚΕ, η αδιανόητη τριπλή δολοφονία που κατήντησε πασπαρτού ad hominem επιχείρημα στο στόμα κάθε γλοιώδη απολογητή των κρατικών και εταιρικών εγκλημάτων (και μοιραία έθαψε κάθε προοπτική κινηματικής αντίδρασης στην ακραία νεοφιλελεύθερη επίθεση της τότε μνημονιακής συνθήκης), εργαλειοποιείται για ακόμη μια φορά προς πολιτική εκμετάλλευση.

Για την ιστορία, ανάλογη βαρύτητα είχαν και οι 2 προηγούμενες δικογραφίες, το 2011 και 2020, οι οποίες έσυραν σε πολυετή καφκική ταλαιπωρία των τότε εμπλεκομένων, με συλλήψεις, προφυλακίσεις και δίκες, ως την τελική αθώωσή τους. Ανώνυμο “σημείωμα” και ανώνυμο τηλεφώνημα, αντίστοιχα, για να εργαλειοποιηθεί ο πόνος των συγγενών και το αίτημα για δικαιοσύνη, σε αισχρή προπαγάνδα.

.....

Και στα Χανιά είναι πολύ ωραίο το καλοκαίρι. Αεροπλάνα πολεμικά ταξιδεύουν για τα μέτωπα του κόσμου, υποβρύχια αλωνίζουν, drones ξεβράζονται. Τα αφεντικά γκρινιάζουν για την σεζόν, ανήλικοι δουλεύουν νυχθημερόν σε γάμους, τα εργατικά ατυχήματα αυξάνονται, κάποιοι (άγνωστο ποιοι) αποφασίζουν να τονώσουν λίγο ακόμα (λες και το χρειαζότανε) την προεκλογική καμπάνια της ΝΔ, γράφοντας στα γραφεία της Βολουδάκη συνθήματα για γκαζάκια σε σπίτια με Α σε κύκλο. Υπουργός του κράτους των δολοφόνων (όχι αυτή εν προκειμένω) έσπευσε να μας πει ότι ξέρει ποιος το έκανε: η κατάληψη Rosa Nera.

Και να που ο Χρυσοχουντίδης (ε ναι!) πιάστηκε να λέει κάτι που ξέρουμε σίγουρα ότι είναι ψέμα (όχι πως το χρειαζόμασταν). Όχι

φυσικά επειδή γνωρίζουμε τους κάποιους. (Ούτε πιστεύουμε ότι θα μάθουμε ποτέ, παρά το ότι απειλούνται με συλλήψεις άσχετοι για την δική τους πράξη, για την οποία επομένως θα όφειλαν να αναλάβουν κάπως την ευθύνη, έτσι ώστε να την αποσείσουν από αυτούς και αυτές που δεν την έχουν – εάν, λέμε αν, αυτοί οι κάποιοι όντως ιδεολογικά φέρνουν κάτι από το Α σε κύκλο). Απλά, στην πόλη αυτή λίγα πράγματα έχουν μείνει σταθερά και αναγνωρίσιμα τα τελευταία 20 τόσα χρόνια, και ένα από αυτά είναι η υπογραφή της Rosa Nera κάτω από τα συνθήματα και εν γένει τον λόγο της.

Ιούλης 2026,

Αντιεξουσιαστική Κίνηση στα Χανιά

ak_chania@riseup.net